

N:o 74.

Af herr J. G. Jansson i Hemmarö, om ändrad lydelse af §§ 57, 60 och 89 regeringsformen.

Med åberopande af dels min motion i Andra Kammaren, n:o 121, vid 1885 års riksdag om ändring af 89 § regeringsformen, dels de utförliga reservationerna till konstitutionsutskottets utlåtande vid samma riksdag, i anledning af nämnda motion, dels ock Andra Kammarens tillfälliga utskotts utlåtande n:o 13 vid 1883 års riksdag i fråga om fyr- och båkafgifternas statsrättsliga natur, samt slutligen de reservationer, som äro bifogade konstitutionsutskottets utlåtande n:o 6 vid sistlidne riksdag — och då jag dessutom, till räddande, om möjligt, af några de spillror, som ännu finnas kvar af vår seglande handelsflotta, gjort flera, fastän hittills misslyckade försök att vinna den rättelse i skeppsmäteriförordningen, att likställighet beträffande mätning af segel- och ångfartyg kunde åstadkommas — finner jag mig föranlåten att hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta följande tillägg till eller förändringar uti nedanstående paragrafer af regeringsformen, nemligen:

1:o) 57 §, hvilken torde böra erhålla ett moment så lydande:

Inom af Riksdagen bestämda gränser må Konungen, till bekostande af anstalter för en närings gemensamma nytta, pålägga densamma särskilda afgifter — äfven under förutsättning, att de ingå till statsverket — hvilka afgifter dock icke må till annat än med dem åsyftadt ändamål användas. Konungen eger ock

att pröfva och fastställa de afgifter, som af kommuner och korporationer må upptagas för begagnande af inrättningar till allmän nytta och bekvämlighet;

2:o) 60 §, som borde få följande lydelse:

Till bevillningar räknas tull- och accismedlen, post-, telegraf- och jernvägstrafikmedlen, stämpelpappersmedlen samt hvad hvarje Riksdag dessutom sig såsom bevillning åtager. Särskilda allmänna afgifter eller pålagor till staten af hvad namn och beskaffenhet som helst må ej utan Riksdagens samtycke kunna påläggas, tullen å inkommande eller utgående spanmål allena undantagen i händelse af missväxtår. Konungen må ej statens inkomster förpakta eller, till vinning för sig och kronan eller enskilda personer och korporationer, några monopol fastställa samt ej annorlunda än i enlighet med de jemlikt 87 § stiftade, särskilda lagar meddela koncessioner å anläggningar af jernvägar, kanaler, telegrafer eller liknande samfärdsanstalter af monopolartad beskaffenhet; samt

3:o) 89 §, hvilken förändras sålunda:

Riksdagen eger ock att gemensamt med Konungen stifta lagar och författningar, som röra rikets allmänna hushållning eller grunderna för allmänna inrättningar af alla slag, äfvensom att sådan förut stiftad lag eller författning förändra eller upphäfva, hvarvid förfares på sätt i 87 § angående civil- och kriminallag är stadgadt; och bör högsta domstolens mening inhemtas rörande allt, som är af civil- eller kriminallags natur.

Instruktioner och reglementen för embetsmän, embetsverk och allmänna inrättningar, äfvensom föreskrifter angående verkställigheten af de utaf Konung och Riksdag stiftade lagar och författningar utfärdas af Konungen efter derom i statsrådet fattade beslut. Sådana instruktioner, reglementen och föreskrifter må icke stå i strid med gällande lagar och förordningar.

Stockholm den 26 januari 1887.

J. G. Jansson,
för mellersta Roslags domsaga.